

„Narodnega doma“ v Ptujju delal je neumorno z drugimi ptujskimi narodnjaki, kakor z dr. Gregoričem, dr. Plojem, dr. Čučkom, Jurcom in Urbancem. Ustanovitev posojilnice v Ptujju je njegovo delo.

Reči se tedaj sme, da je ta kandidatura srečna. Ker smo si zbrali takega značajnega moža za našega kandidata, bodemo na dan volitve, t. j. dne 28. t. m. enoglasno oddali glase blagorodnemu gospodu dru. Francu Jurtela!

Živio kandidat narodne stranke gospod dr. France Jurtela!
Volilec.

Družba sv. Cirila in Metoda — kaj je to?

V poduk slovenskemu ljudstvu.

(Dalje.)

7. Kdo vodi družbo sv. Cirila in Metoda?

Zastopniki vseh podružnic zbirajo se vsako leto enkrat k velikemu občnemu zboru cele družbe. Takrat volijo glavni odbor t. j. 12 gospodov; ti naj vladajo in vodijo vso družbo. Zato se jim pravi: „vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda“; temu se pošiljajo tudi vsa pisma, družbo naravnost zadevajoča. Na čelu jim je prvomestnik. Vsaj polovica teh gospodov mora stanovati v Ljubljani. Poglavitno mesto vsega slovenskega naroda — Ljubljana je toraj sedež družbe sv. Cirila in Metoda. Pri občnem zboru volijo zastopniki tudi 5 nadzornikov, ki skrbé za to, da se denar po nepotrebnem ne zapravlja ter večkrat pregledujejo družbino blagajnico, in 5 razsodnikov, ki naj razsojajo, kedar bi se vneli kaki prepiri v družbi.

Občni zbor je imeniten dogodek za vso družbo. Shaja se lahko vsako leto drugod, da se tako po večjih krajih ljudje vnemajo za družbo. Na takem zboru daje družbino vodstvo račun o svojem delovanju, naznanja kam so se obrnili družbini denarji, kje in kako se je podpirala slovenska mladina. Tedaj pa izrekajo tudi zastopniki posameznih podružnic svoje želje ter z živo besedo odkrivajo nevarnosti, ki preté v njihovem kraju našim slovenskim svetinjam.

Prvi veliki občni zbor se je sešel 5. jul. 1886 o godu sv. apostolov Cirila in Metoda v Ljubljani. Zastopniki raznih podružnic so bili najprej pri slovesni sv. maši v kapeli sv. Cirila in Metoda; daroval jo je med obilno asistenco preč. g. Toma Zupan. Potem so imeli v čitalnici zbor, pri katerem so se vrstili navdušeni govori. Pri volitvah so bili izvoljeni: za prvomestnika ali poglavarja vse družbe preč. duhovni gospod profesor Toma Zupan, vodja v Alojzijevišči in škofov konzistorijalni svetovalec, za odbornike p. n. gg.: Gregor Einspieler, mestni kapelan v Celovcu; dr. Karol Bleiweis plem. Trsteniški, primarij in deželni poslanec

itd.; Ivan Hribar, glavni zastopnik banke „Slavije“, mestni odbornik; Matej Močnik, mestni učitelj v p.; Ivan Murnik, cesarski svètnik, deželni poslanec itd.; Luka Svetec, c. k. notar, deželni poslanec itd.; dr. Ivan Tavčar, advokat; dr. Josip Vošnjak, deželni poslanec itd.; Josip Žičkar, mestni vikar v Celju; Anton Žlogar, mestni kapelan in katehet; in Andr. Žumer, c. k. okrajni šolski nadzornik. Za nadzornike so bili izbrani gg.: dr. J. Kulavic, stolni kanonik; Anton Knez, veletržec; dr. Papež, advokat; Franc Ravnikar, veleposestnik; Janez Zagorjan, mestni kapelan; za razsodnike pa p. n. gg.: dr. Čebašek, prošt; dr. Alfons Mošé, advokat; dr. Munda, advokat; Lud. Ravnikar, c. k. dež. sodnije svetovalec; dr. Jernej Zupanec, predsednik notarske zbornice.

Ta čestita imena vam glasno pričajo, da je družba sv. Cirila in Metoda v najboljših rokah, da jo vodijo možje, katerim srce toplo bije, za dušni in telesni blagor slovenskega ljudstva. (Konec prih.)

Gospodarske stvari.

Krmljenje konj v jeseni.

V mesecu oktobru se že pripravlja zima. Pri nas na Štajarju imamo še sicer lepih, solčnih dni, vendar pa se že h koncu meseca vlačí meglovje in noči so hladne. Zvečer in v jutru je obilna rosa, v jutru celo mraz, včasih pa že pade tudi sneg. Ni več dobro po takem konj po četurih popoldne puščati še na paši in v jutru jih ne smemo spustiti teščih in ne, dokler je še rosa, s hleva. Kedar je močen veter ali vlažno vreme, je bolje, ako jih ne spustimo na pašo ali k večjemu še okoli poludne za 2—3 ure, da se zletajo in vtrdijo.

Najvažniše pa je, da prestopaš po času od zelene na suho krmo. To je veliko važniše, kakor pa na robe, prestopiti od suhe na zeleno krmo. Tu ne pomeni veliko, če se kaj zagrešiš; če je najhuje, dobi ti konj drisko. Ta se pa hitro izgubi, ako še ni ob enem kaj druga na poti: notranje ali zunanje prehlajenje ali pre-slastna krma.

Drugače pa je v jeseni pri konjih, ki so bili vse poletje čisto ali iz večine imeli zeleno krmo. Le ta je vodena in sočnata (v močarnih letih je znano, da je krma sočnatša kakor v sušnih), za to je v krvi več vode, reči, ki se v krvi sesédajo, se iztanjšajo, za to pa se vsi izločki in izmečki pomnožijo. Ako pa daš sedaj konju naglo samo suhe krme, udebéli se kri, izločki pa se izmanjšajo in sicer tem bolj, čem več ima krma redivne moči. Tako pa se rado izgodi, da se kri ne staka prav, da konj ne prebavi in dobi trdo blato, da se mu zadela, da ga grize, da se mu unamejo možjani ali pa